

Bei, medens en saadan Bog i dette Forhold dog har større Betydning, end den kan have for den Søfarende, som vil skaffe sig Hyre? Jeg anseer overhovedet ikke den foreliggende Sag for at være af den Betydning, at der bør udkomme nogen Lov i den Henseende, og det ærede Medlem har jo ogsaa ved at fremsætte Sagens historiske Gang, vist, hvor væsentlige man tidligere i denne Henseende har været i Rigsdagen, hvorledes der har staaet 3 imod 2, som det ærede Medlem sagde; det ærede Medlem vil erindre det store Forslag, vi havde i en foregaaende Session, som blev reduceret til det her foreliggende. Der er nu kun blevet denne Stump tilbage, som jeg troer, at man, uden at gjøre Sagen stor Skade, kan lade gaae samme Bei som det Øvrige af det store Lovforslag, men skal dette Forslag gaae videre, kan jeg i alt Fald ikke billige, at den sidste Deel af det bliver staaende, eller at man kalder Bogen en Skudsmaalsbog, naar man ikke har Lov til at skrive noget Skudsmaal deri.

C. W. Nyholm: Det Forslag, der er forelagt, er, som den ærede Forslagsstiller anførte, en gammel Bekjendt her i Thinget, og jeg skal derfor kun opholde mig ganske kort ved Sagen. Jeg paaskjønner, som den sidste Taler, meget den gode Hensigt, som Forslagsstilleren har hørt, men jeg troer imidlertid, at han for en stor Deel har forseilet samme ved den Maade, hvorpaa Forslaget er affattet. Hvad er nemlig hans Hensigt? Det er, at gavne Thyndet derved, at det ikke længer gjøres nødvendigt for det at møde med Skudsmaalsbog, altsaa paa den ene Side at borttage den Ulighed, der findes Sted mellem Thyndet og de andre Samfundsklasser, og paa den anden Side at borttage den Fristelse til Forbrydelse, som der ligger i Besiddelsen af et uhelbt Skudsmaal. Dette er den ærede Forslagsstillers Hensigt; men den er ikke opnaaet ved dette Lovforslag; thi det lader nemlig den allervæsentligste Ulempe blive tilbage. Den ærede sidste Taler har allerede stærkt fremhævet, og jeg skal ganske henholde mig til, hvad han har sagt, at det, at der kan og skal gives Thyndet i Skudsmaalsbogen en Vedtegning om, hvortil det har tjent paa hvert enkelt Sted, er i Virkeligheden det aller-

vigtigste Skudsmaal, der kan være Tale om, og det vil efter Omstændighederne enten gavne eller skade Thyndet meget mere end noget som helst andet skriftligt Vidnesbyrd. Det er dette, som Folk, naar Alt kommer til Alt, meest see efter; man seer bort fra de rosende Bemærkninger, der kunne forekomme i Skudsmaalsbogen, men seer først og fremmest paa, hvortil det eller hvor kort Vedkommende har tjent. Denne Mislighed eller denne Fordeel alt efter som man staaer paa det ene eller andet Standpunkt, vil fremdeles vedblive, dersom den ærede Forslagsstillers Forslag vedtages, og Betydningen deraf vil blive i samme Forhold stærkere, som den anden Maade at læse sig Thyndets Forhold til paa bliver standset. Den ærede Forslagsstiller vil altsaa ikke bevirke Andet ved Forslaget, som det er affattet, end at der bliver lagt endnu mere Vægt end tidligere paa Tjenestetidens Længde. Dersom Forslagsstilleren derfor vilde udrette Noget, der skulde have nogen sand Betydning, saa maatte han være gaaet en anden Bei; saa maatte han aldeles have forbudt ogsaa at give Vedtegning i Skudsmaalsbogen om, hvortil det eller hvor længe Thyndet har tjent paa et Sted. Jeg mener ingenlunde dermed, at det skulde forbydes Politivæbningerne i Byerne eller Sognefogderne eller Sognepræsterne paa Landet at gjøre Antegning om, hvortil det eller Vedkommende Thynde har været i Sognet eller Kommunen; thi det har en ganske anden Betydning; det har en politimæssig Betydning, navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsørgelsesret og Forsørgelsespligt. Det er ikke dertil, jeg sigter; men det, jeg sigter til, er, at det ogsaa forbydes Vedkommende Herkøb eller Huusbond at gjøre Antegning om, hvortil det eller Thyndet har tjent det; dette maatte forbydes, hvis der virkelig skulde udrettes Noget i den Retning, som den ærede Forslagsstiller har tænkt sig. Saaledes som Sagen nu staaer og som Forslaget er affattet, troer jeg virkelig ikke, at Sagen er saameget værd, at man skulde gjøre Forandring i den bestaaende Lovgivning, især da Thyndeloven er af saa ung Dato. Hvis man derimod vil gjøre den anden Forandring, og hvis den ærede Forslagsstiller tænker sig en saadan Forandring gjennemført ved Lovens anden Behandling, saa skal jeg for